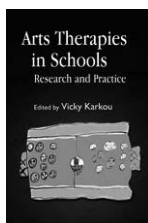

Boganmeldelse – **Arts Therapies in Schools** – Research and Practice

Anmeldt af Anne-Margrethe Olsson cand. mag. i musikterapi, ansat som musikterapeut ved Specialbørnehaven Skovbrynet, Højbjerg. Arbejder herudover miljøterapeutisk med voksne med psykisk udviklingshæmning og opmærksomhedsforstyrrelser, Snåstrup Vestergård, Harlev. Kontakt: mt _ olsson@hotmail.com

Karkou, V. (Editor) (2010) *Arts Therapies in Schools – Research and Practice* Jessica Kingsley Publishers, London and Philadelphia Sider: 288. Pris: £ 24,99

Forsiden prydes af en farverig børnetegning med en flok smilende ansigter. Illustrationen formidler en stemning, en følelse og en oplevelse snarere end den lægger op til teknisk dissektion af tegnefærdigheder og farvevalg. Dette er netop én af bogens pointer: At læring og udvikling ikke alene handler om faglige kundskaber men i ligeså høj grad om emotionel og social udvikling, og her yder kreative terapiformer et væsentligt bidrag.

Vicky Karkou, lektor og studieleder for Dance Movement Psychotherapy, Queen Margaret University, har gennem mange år arbejdet som både underviser og terapeut i såvel almindelig folkeskole som specialskoleregi. Ud af dette er vokset et behov for at udbrede kendskabet til det terapeutiske arbejde som led i og del af undervisningen på hhv. folkeskoler og specialskoler.

Dette område er hidtil kun sparsomt beskrevet og har derfor ikke fået den beretigede opmærksomhed.

Vicky Karkou samler i denne udgivelse

en række internationale bidrag og belyser såvel forskning som klinisk arbejde indenfor området. Bogen rummer flere casebeskrivelser som giver læseren et levende indblik i de forskellige overvejelser og erfaringer, der ligger til grund for fx målsætning og metodevalg.

Udover at indsamle og formidle viden på området har Vicky Karkou med denne bog ønsket at sætte forholdet mellem *kreativ terapi og undervisning* i et historisk perspektiv.

Desuden medvirker de vidt forskellige artikler til at undersøge og understøtte Karkous overbevisning om kontekstens direkte indflydelse på den kliniske praksis. Endelig er det et mål at bakke op om, at forskning og praksis indenfor feltet i endnu højere grad integreres.

Det engelske begreb "Arts Therapies" bruges om oplevelsesorienteret psykoterapi og er samlebegreb for musik-, danse-, drama- og kunstterapi. Disse fire retninger er repræsenteret i bogen og udgør et bredt og

varieret billede af, hvorledes kreative-/musiske terapiformer kan indgå i, understøtte og udvikle eksisterende undervisningstilbud.

Jeg vil benytte termen *kreativ terapi*, hvor der er tale om flere terapiformer – ellers refereres til den specifikt omtalte tilgang.

Bogens opbygning

Bogen falder overordnet i to dele fordelt på 15 kapitler. Første del, bestående af ni kapitler, omhandler det kreative terapeutiske arbejde i den almindelige folkeskole, mens anden del, som rummer seks kapitler, inkluderer terapeutisk praksis i specialskole-regi.

Redaktøren stiler imod at udfylde et literært hul og har således bestræbt sig på at beskrive arbejdet med alle fire terapiformer i såvel folke- som specialskoleregii.

Der er ligeledes lagt vægt på at give plads til både kvalitative og kvantitative forskningsmetoder.

Bogen indeholder i alt fire kapitler om musikterapi, skrevet af Emma Pethybridge, James Robertson og Jo Tomlison. Tre af de fire kapitler findes i bogens anden del og beskriver musikterapeutisk arbejde med elever på specialskoler.

Dette forhold, oplever jeg, reflekterer virkeligheden meget præcist – på nuværende tidspunkt *er* det primært indenfor specialområdet, frem for folkeskolen, der gøres plads til musikterapi i budgettet.

Bogens anvendelse og niveau

Bogen favner bredt, idet den både rummer relativt detaljerede beskrivelser af metode og analyse, og mere lettilgængelige cases, som er underholdende og beskrivende.

Således forestiller jeg mig, at bogen vil være af interesse for faggrupper, der samarbejder med kreative terapeuter, og som ønsker at blive klogere på, hvad danse-, drama-, kunst- og musikterapi kan føje til undervisningen. Det være sig lærere, pædagoger, psykologer eller forældre.

Jeg mener ligeledes, at bogen kan læses som et godt bidrag i en debat om læring. I et lærings-/skolemiljø vil det at arbejde med emotionelle og sociale behov ofte ses som en måde at støtte læring, udvikle bestemte færdigheder og opnå kognitive forbedringer. Der er ikke tradition for at behandle i skoleregii. Musikterapien er ”undervisningsrelateret” og medvirker til at forberede eleverne til at modtage undervisning ved at arbejde med fx opmærksomhed og kommunikation. Som musikterapeuter arbejder vi *i* relationen, og emotionel og social udvikling vil uvilkårligt være sidegevinst – som kan være mere eller mindre ekspliciteret i den terapeutiske målsætning.

I bogen gives bl.a. et eksempel på, hvordan dansepsykoterapi er anvendt som led i en voldsforebyggende indsats. Her er målet at styrke elevernes selvkontrol, bevidsthed om sig selv og den øvrige gruppe, emotionel regulering, samt problemløsning og venskab. Læring handler – i denne kontekst – *også* om at kende sig selv, sit udtryk og at kunne begå sig i verden.

Såvel teoretisk som praktisk deler de kreative terapier flere flader. Jeg fandt det inspirerende at blive inviteret ind i en verden af bevægelse og udvikling set i flere perspektiver, via forskellige medier og både blive inspireret af nye tanker og møde velkendte tilgange og refleksioner.

Jeg mener at bogen holder, hvad den lover, og giver læseren et godt indblik i, hvorledes kreative terapiformer aktuelt bliver anvendt.